

Saksframlegg

Arkivreferanse: 2026/1765-7

Saksbehandler: Ola Halvor Seeberg Nygård

Sakens gang

Saksnummer	Møtedato	Utvalg
	09.09.2026	Utvalg for miljø samfunn og landbruk

Behandling av klage på delegert vedtak 288/2026 - Vedtak om bygging av landbruksvei - gbnr. 67/1 - Halvor Bonesvoll

Kommunedirektørens innstilling

Klagen får ikke medhold.

Begrunnelse:

Formålet i Forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier § 1-1 er ikke oppfylt. Omsøkt tiltak vurderes ikke å utgjøre en landbruksfaglig helhetsløsning som oppveier hensynet til landskapet og andre miljøverdier i området. Klagen inneholder ikke nye opplysninger som endrer grunnlaget for vurderingene i delegert vedtak 288/2026. En omgjøring av vedtaket vil i tillegg innebære en praksisendring sammenlignet med tidligere saker med lignende saksforhold.

Vedlegg:

- 1 Småmobakkveien
- 2 Vedtak om bygging av landbruksvei - gbnr 67/1 - Halvor Bonesvoll
- 3 Småmobakkveien
- 4 Skograpport med eiendomsoverskridende dekningsområde - gbnr 67.1
- 5 Skogressurskart gbnr 67.1 - Småmobakkveien
- 6 Klage på avslag om bygging av landbruksvei - Småmobakkveien - gbnr 67/1
- 7 Klage på avslag på veisøknad Midtre Gauldal kommune.docx

Sammendrag

Halvor Bonesvoll har påklaget delegert vedtak 288/2026 hvor Midtre Gauldal kommune avslo søknad om bygging av ca. 1 000 meter landbruksvei på gbnr. 67/1. Avslaget ble begrunnet med at tiltaket ikke oppfyller kravet til landbruksfaglig helhetsløsning etter forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier, samt at hensynet til landskapet veier tyngre enn den dokumenterte landbruksnytt.

Klager anfører at kommunen har lagt til grunn et for kort tidsperspektiv ved vurderingen av skognytt, og at framtidige generasjoner, skogreising og klimaendringer tilsier et større framtidig behov for skogsveier enn kommunen har lagt til grunn.

Kommunedirektøren vurderer at klagen i hovedsak retter seg mot kommunens skjønnsmessige vurderinger, uten at klager har framlagt nye faktiske opplysninger av betydning for vedtaket. Kommunedirektøren viser videre til at kommunen tidligere har avslått en sammenlignbar søknad om landbruksvei med begrenset skogressursgrunnlag, hvor natur- og landskapshensyn ble vurdert å veie tyngre enn den landbruksmessige nytten. Av hensyn til likebehandling og forutsigbar forvaltningspraksis anbefales det at klagen ikke tas til følge.

Saksopplysninger

Bakgrunn for saken

Midtre Gauldal kommune mottok 16.06.2026 søknad om bygging av landbruksvei klasse 7, alternativt klasse 8, på gbnr. 67/1. Veien var planlagt med en lengde på om lag 1 000 meter og skulle betjene et område med begrensede skogressurser og lav produksjonsevne. Søker oppga at formålet var å legge til rette for skogreising, planting, ungsogpleie, framtidig hogst og annen langsiktig ressursutvikling.

Søknaden ble avslått i delegert vedtak 288/2026 datert 09.07.2026.

Klage ble mottatt 30.07.2026 og er innkommet innen lovbestemt klagefrist.

Faktiske opplysninger

Klager anfører at kommunen har lagt til grunn et uriktig tidsperspektiv ved vurdering av veiens nytteverdi. Det vises til at et skogomløp normalt er 80-120 år, og at nytten av en skogsvei må vurderes i et tilsvarende langsiktig perspektiv. Videre anføres det at klimaendringer vil gi høyere produksjon i skogen og dermed større behov for infrastruktur. Klager mener derfor at veien vil gi betydelig nytte gjennom kommende generasjoner og framtidige skogomløp.

Kommunedirektøren foretok 19.08.2026 befaringskjøring av veilinjen sammen med grunneier Halvor Bonesvoll. Oppsummert er skogressursen, landskap og miljø omtrent som forventet i forhold til vurderingene i delegert vedtak 288/2026. Klager tilfører muntlig at veien kan bygges kortere enn omsøkt, om det kan hjelpe på å forlenge eksisterende vei.

Bilde 1 og 2: Foryngelse etter hogst i 2013 i dekningsområdet. Normal vekst og tilslag for tilsvarende høydelag og bonitet i kommunen.

Bilde 3: Område vurdert for nyetablering av gran av tiltakshaver.

Bilde 4: Endepunkt for omsøkt vei.

Vurdering

Kommunedirektøren vurderer at klagen i all hovedsak innebærer en uenighet om hvordan skogressursgrunnlaget og framtidig nytte skal vektas. Det er ikke framlagt nye opplysninger om arealgrunnlag, volum, miljøverdier eller de tekniske forholdene som endrer grunnlaget for det opprinnelige vedtaket.

Ved vurderingen av landbruksveier skal kommunen legge vekt på om tiltaket representerer en landbruksfaglig helhetsløsning, samtidig som hensynet til landskap, naturmangfold og andre miljøverdier skal ivaretas. Kommunedirektøren vurderer fortsatt at den dokumenterte skogressursen og det forventede avvirkningsvolumet er begrenset sett opp mot inngrepets omfang.

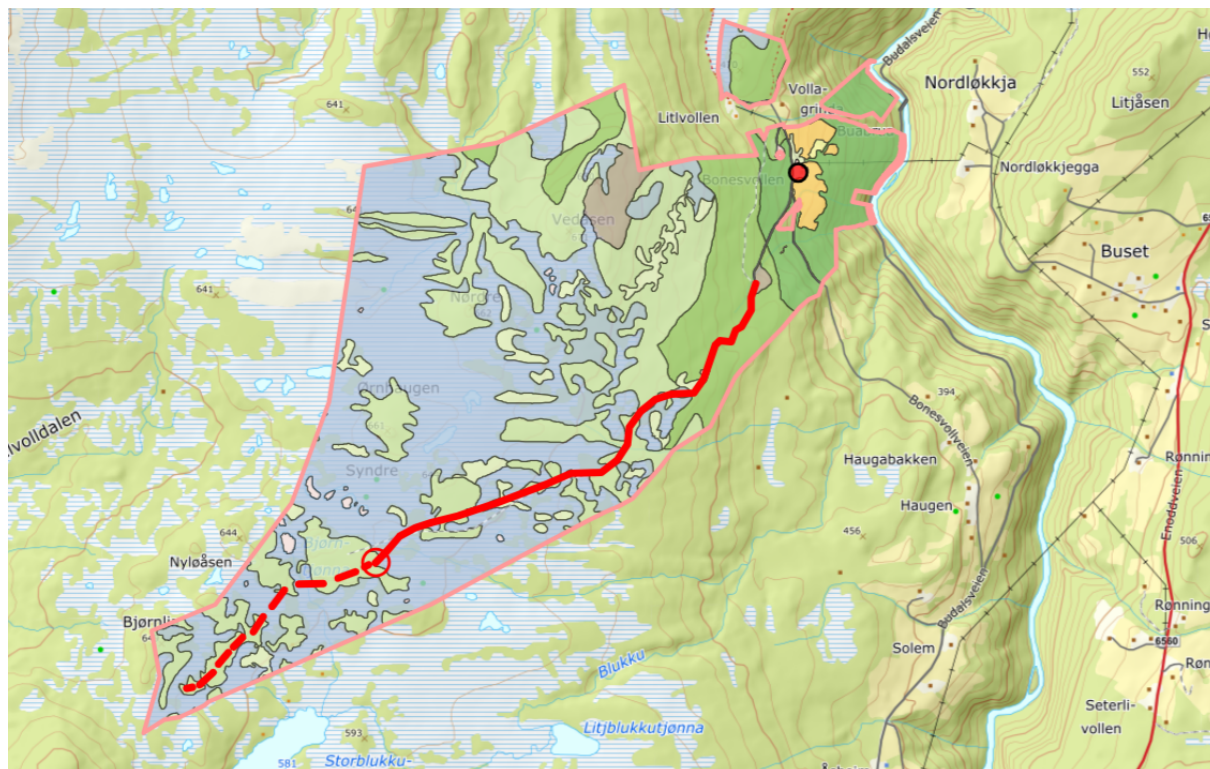
Videre vurderes den nyetablerte landbruksveien i klasse 7 i området å dekke behovet for rasjonell skogbruksdrift i overskuelig framtid. Veien ble ferdigstilt og tatt i bruk i 2022. – se figur 1. Klagers muntlige opplysning under befaringsbesøk 19.08.2026 om at veien kan bygges kortere enn omsøkt tas ikke til følge. Dette begrunnes med at i saksbehandlingen i delegert vedtak - Næring, plan og miljø - nr. 525/18. var kommunen svært imøtekomende i forhold til klagers argument om tilgang til den innerste skogen i denne skogteigen. Lovhjemmelen i landbruksveiforskriften ble i denne saken trukket svært langt til søkers gunst.

Klager påpeker at kommunen ikke har vurdert endringer i klima som moment for veiens nytteverdi. Klimaendringer forventes generelt å kunne øke skogens produksjonsevne i Trøndelag gjennom et lengre tidsperspektiv. Omfanget av en slik økning er imidlertid uklar, og påvirkes av flere forhold enn temperatur alene. Samtidig med temperaturøkning øker risikoen for tørke, stormskader, insekter og sykdommer, noe som gjør at framtidig netto produksjonsøkning er svært usikker. Kommunedirektøren kan derfor ikke legge til grunn en bestemt framtidig produksjonsøkning ved vurdering av den omsøkte landbruksveien. Vurderingen må i hovedsak baseres på dokumenterte og påregnelige skogressurser i et kortere perspektiv enn klager legger til grunn.

Figur 1:

Rød heltrukken linje: Skogsvei klasse 7 etablert i 2022. Lengde ca. 2 500 meter.

Rød brutt linje: Omsøkt skogsvei klasse 7, alternativt 8. Lengde ca. 1 000 meter.

Kommunedirektøren vurderer at foreliggende sak har flere sentrale likhetstrekk med delegert vedtak 29/20 vedrørende søknad om bygging av landbruksvei i Vargkjølåsen på gbnr. 234/3.

I begge sakene:

- ligger tiltakene i områder med begrensede skogressurser, svake boniteter og i vernskog, hvor framtidig avvirkning er begrenset av skogbruksfaglige og miljømessige forhold.
- er dekningsområdet preget av myr, bæresvak mark og spredte skogressurser.
- begrunnes søknaden delvis med bedre framkommelighet, mindre terrengskader og langsiktig ressursutnyttelse.
- berører tiltaket viktige viltområder med registrerte forekomster av skogsfugl og andre fuglearter.
- vurderes den landbruksmessige nytten som begrenset sammenlignet med inngrepets varige påvirkning på landskap og naturmiljø.

I Vargkjølåsen-saken la kommunen avgjørende vekt på at den reelle skogressursen var begrenset og at landbruksnyttene ikke var stor nok til å oppfylle kravet om en landbruksfaglig helhetsløsning etter forskriften. Søknaden ble derfor avslått.

Kommunedirektøren vurderer at de samme prinsipielle vurderingene gjør seg gjeldende i foreliggende sak. Selv om de konkrete arealene og volumene er forskjellige, er de grunnleggende problemstillingene sammenfallende: begrenset dokumentert skognytte, miljø- og landskapshensyn, samt argumentasjon basert på framtidig og usikker ressursutvikling.

Kommunedirektøren vurderer at saken kan få betydning for framtidig praksis ved behandling av landbruksveisaker i kommunen. Dersom klagen tas til følge på grunnlag av forventet framtidig

produksjonsøkning og langsiktig nytte over 30 års- perspektivet, vil dette innebære en annen vurdering enn den som tidligere er lagt til grunn i Vargkjølåsen-saken og andre tilsvarende saker. En slik praksis kan skape forventninger om godkjenning av veier i marginale skogområder hvor dagens dokumenterte ressursgrunnlag alene ikke ville vært tilstrekkelig til å begrunne tiltaket.

Av hensyn til likebehandling av skogeiere og forutsigbar forvaltning bør sammenlignbare saker behandles etter de samme prinsippene. Kommunedirektøren vurderer derfor at en omgjøring av vedtak 288/2026 vil kunne svekke den etablerte praksisen kommunen har lagt til grunn ved behandling av tilsvarende søknader.

Konklusjon:

Etter en samlet vurdering finner kommunedirektøren at klagen ikke tilfører nye opplysninger som endrer vedtakets faktiske eller rettslige grunnlag. Formålet i forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier § 1-1 anses fortsatt ikke oppfylt. Den dokumenterte landbruksnyttens vurderes ikke som tilstrekkelig til å definere tiltaket som en landbruksfaglig helhetsløsning som oppveier hensynet til landskapet og de øvrige miljøverdiene i området. Vurderingen er også i samsvar med tidligere kommunal praksis i sammenlignbare saker.

Klagen anbefales derfor ikke tatt til følge, og delegert vedtak 288/2026 opprettholdes.